

Vedr. fiskale vs. miljømæssige hensyn, kulde til komfortkøling: På side 97 fremgår det, at forslaget om komfortkøling ikke vil have betydning for udledningen af CO₂ - det er altså udelukkende af fiskale hensyn, og er ikke begrundet med miljømæssige hensyn. Hidtil har udgangspunktet ellers været, at energifagiftsbelastningen i stort omfang skulle være miljømæssigt begrundet.

Specifikke bemærkninger til lovforslag om affaldsafgift & farligt affald (afsnit 2.9)

Genvindingsindustrien har igennem årene konstant udviklet teknologier til genanvendelse af samfundets affald såsom biler, hårde hvidevarer, landbrugsmaskiner, cykler etc.. En avanceret sortering foretages på shreddere, hvor skrottet neddeles i forskellige råvarefraktioner – jern, metal, glas, plast – som videresælges til ind- og udland, hvor det igen anvendes til fremstilling af nye biler, køleskabe etc. For en del af virksomhederne i branchen er shreddere omdrejningspunktet i virksomhederne og indebærer investeringer i størrelsesordenen 140-170 mio. kr. Denne investering har været en bevidst satsning for at kunne udvinde rene råvarer til genanvendelse og efterlade så lidt shredderaffald som muligt. I dag udgør shredderaffaldet ca. 20% af det indkomne skrot og går i dag til specialdeponi.

Genvinding af skrot har også mange samfundsmæssige fordele:

Der tages hånd om samfundets affald og udvinder heraf råvarer af høj kvalitet, som leveres til stål- og smelteværker i hele verden. Branchen har udviklet en shreddningsteknologi, der gør branchen i stand til at udvinde en meget ren råvare af det indkomne skrot. Efter udvinding af råvarerne fra skrottet står man tilbage med et spildprodukt, som der tages hånd om ved at deponere det i specialdepot. Der findes i dag intet alternativ til deponi, men der arbejdes på udvikling af nye teknologier til termisk behandling af restaffaldet. Så snart denne teknologi er færdigudviklet, vil restaffaldet kunne graves op af specialdepotet og behandles. Herefter vil den nødvendige mængde til deponi reduceres væsentligt. Anvendelse af genvundne råvarer fra skrot har en positiv miljøeffekt og har en positiv ressourcebesparende effekt, som er et vigtigt argument i en tid, hvor ressourceknaphed er på dagsordenen verden over.

Genvinding har desuden en meget stor CO₂ besparende effekt. Danmark havde sidste år en eksportindtægt fra eksport af shreddede jern- og metalfraktioner på ca. 2 mia. kr. Indførsel af afgift på restaffaldet efter shreddning af skrottet vil have fatale konsekvenser for genvindingsbranchen, der vil blive pålagt en afgift på ca. 130 mio. kr. pr. år hvilket svarer til en omkostningsforøgelse på omtrent 30%. Når affaldsafgiften er slået helt igennem vil det for enkelte virksomheder alene betyde ca. 50 mio. kr. om året, hvilket vil fjerne forretningsgrundlaget for virksomheden, idet der opereres i et internationalt ekstremt konkurrencepræget marked. Told & Skat har tidligere udtalt, at en evt. affaldsafgift ikke kan overvælttes på kunder og leverandører. Afgiften må derfor alene bæres af shreddervirksomhederne, som på længere sigt højst sandsynligt vil indstille deres aktiviteter.

Afgiften vil ikke kun have negative konsekvenser for selve genvindingsbranchen, også det øvrige samfund vil blive berørt:

Da shreddning ikke længere vil være økonomiske bæredygtigt, vil aktiviteterne indstilles og branchen vil miste mange arbejdspladser. Og samtidig vil der ikke kunne afsættes midler til videreudvikling af fremtidig behandling af restaffaldet, der allerede er deponeret i specialdepoterne. I stedet for at eksportere de rene råvarer vil skrottet gå ubehandlet til udlandet. Staten får dermed ikke den forventede afgiftsindtægt, og man skubber blot affaldsproblemet videre til udlandet. Danmark vil miste eksportindtægter på ca. 2 mia. kr. pr. år. De gennemførte investeringer i shredder-teknologi vil fremover ikke kunne udnyttes. Smelteværkerne vil blive nødsaget til at anvende dårligere skrotkvaliteter til smeltning med større forurening og CO₂-udslip til følge. Mange af samfundets affaldsprodukter vil ikke blive indsamlet, da der ikke er økonomisk incitament hertil.

Det er vigtigt, at politikerne forstår, hvilke fatale konsekvenser afgiftsforslaget vil have primært for genvindingsvirksomhederne og indirekte for hele samfundet.

Med venlig hilsen

Dansk Erhverv

Kim Munch Lendal

Direktør

Bo Sandberg

Skattepolitisk Chef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att. Jens Peter Licht

27. april 2009

Høring – udkast til lovforslag om energiafgifter

Vi skal indledningsvis takke for muligheden for at kommentere på lovforslaget.

Vores kommentarer er koncentreret til 4 hovedområder:

- Den foreslåede smøreolieafgift
- Energiafgiften for biobrændstoffer
- Opgørelse af afgiftspligtige varer
- Lovforslagets betydning for raffinaderierne

Der er tale om et meget komplekst lovforslag, med mange ændringer og tilføjelser til eksisterende love, og en meget kort tidsfrist for at afgive hørings svar. Enkelte af vores kommentarer kan derfor afspejle, at det har været uklart for os, hvorvidt de pågældende bestemmelser skal forstås i sammenhæng med eksisterende lovgivning

Smøreolieafgift – side 23 § 4 nummer 1 og side 34 § 5 nummer 1

Med lovforslaget indføres den tidligere gældende smøreolieafgift, som blev ophævet i 2002. Af lovbemærkningerne fremgår det, at Skatteministeriet vurderer, at genindførelsen ikke længere er i strid med EU's regler.

Vi mener energi- og CO₂-afgiften på smøreolie bør fjernes fra lovforslaget, da den:

- vil kunne medføre en urimelig dobbeltbeskatning af smøreolier
- vil kunne føre til et øget energiforbrug – og CO₂-udledning

Dobbeltbeskatning

På frivillig basis indsamler oliebranchen spildolie (brugt smøreolie mm.), og mere end 90 % af den indsamlede spildolie bliver oparbejdet og genanvendt som ny smøreolie og udleder derfor ikke CO₂.

Smøreolieafgiften (inkl. CO₂-afgiften) vil derfor kunne få som konsekvens, at det samme produkt bliver påført afgift flere gange. Første gang når den oprindelige smøreolie pålægges afgiften, og derefter hver gang den regenererede smøreolie anvendes til ny smøreolie.

De resterende 10 % af smøreolierne, der ikke genanvendes, bliver afbrændt på kraft/varmeanlæg og bliver i den forbindelse pålignet den eksisterende brændselsenergiafgift og CO₂-afgift.

Da hovedparten af smøreolien som anført ovenfor genanvendes, savnes der en saglig begrundelse for at pålægge smøreolie en CO₂-afgift. Der sker i udgangspunktet ingen forbrænding af smøreolie – med deraf følgende CO₂-udledning.

Højere energiforbrug

Skatteministeriet fremfører i lovbemærkningerne afsnit 8.5 side 96, at afgiften på smøreolie vil føre til energibesparelser, fordi folk vil køre mindre i bil. Vi stiller os

Michael Mücke Jensen
Teknik- og miljøchef
E-Mail mmj@oliebranchen.dk
Tlf. direkte 3345 6514
Mob tlf. 2042 2636

Landemærket 10, 5.
Postboks 120
1004 København K

CVR Nr.: 30 84 47 18

Tlf. 3345 6510
Fax 3345 6531

www.oliebranchen.dk

uforstående overfor denne antagelse, der efter vores vurdering ikke bygger på et fagligt grundlag.

Smøreolier har en direkte energibesparende effekt, da det reducerer friktionen i motoren, og samtidig forlænger bilens holdbarhed. Et mere korrekt ræsonnement vil derfor være, at en smøreolieafgift kan føre til højere energiforbrug, da en forøgelse af prisen på smøreolie kan få bilisterne til at være tilbageholden med at skifte olien indenfor de foreskrevne intervaller, eller vælge en billigere og mindre friktionssænkende smøreolie.

Administrative omkostninger for erhvervslivet afsnit 6.2 side 92 i bemærkningerne

Det har på den korte tid ikke været muligt at kvantificere de administrative omkostninger ved indførelsen af smøreolieafgiften. Men det vil ikke mindst i den indledende fase føre til øget administration i form af ændrede edb-systemer og indførelse af nye rutiner.

Vi skal i den forbindelse påpege, at hvis forslaget om en smøreolieafgift vedtages, forudsætter vi, at virksomhederne vil skulle afregne afgiften på linje med de øvrige energiafgifter på mineralolieprodukterne – det vil sige først når virksomheden har solgt produktet til slutbrugeren.

Vi finder det helt urimeligt, hvis virksomheden forud skal betale afgiften af smøreolier, de har på lager. Det vil for virksomhederne betyde et væsentligt tab af likviditet, hvis de 1. januar 2010 skal afregne afgiften for alle de smøreolieprodukter, de har på lager på det tidspunkt.

Det har ikke på den korte tid, der har været til rådighed, været muligt at kvantificere de økonomiske konsekvenser for virksomhederne. Hvis det mod vores forventning kommer til at gælde, at virksomhederne skal betale smøreolieafgiften af smøreolier, de har på lager – før de er solgt til slutforbrug – skal vi anmode om et møde, hvor vi nærmere kan redegøre for de tab, det vil påføre virksomhederne, og kan drøfte mulige overgangsordninger, som kan afbøde disse tab.

Biobrændstoffer

§ 4 nummer 7 Side 24 – særskilt afgift for biobrændstoffer til iblanding i benzin og diesel

Vi støtter de foreslåede ændringer af afgiften for biobrændstoffer iblandet benzin og diesel fra en "volumenafgift" til en "energiafgift".

Vi skal samtidig opfordre til, at der snarest indledes nærmere drøftelser mellem branchen og Skatteministeriet om indholdet i/omfanget af den dokumentation, som virksomhederne skal fremvise jf. stk. 9 i den pågældende paragraf (vi er usikre på denne paragrafs henvisning til "stk 2" – menes der ikke "stk 8"?). Drøftelserne skal sikres, at kravet til dokumentationen afspejler, hvad der er praktisk muligt og ikke pålægger virksomhederne unødige administrative byrder.

Forholdsmæssig opgørelse af afgiften for biobrændstoffer

For at lette virksomhedernes administrative byrder, skal vi - hvis muligheden ikke fremgår af andre dele af lovforslaget - foreslå, at afgiften for biobrændstoffer kan opgøres forholdsmæssigt i forhold til mængden af de motorbrændstoffer de iblandes.

Opgørelse af afgiftspligtige vare

§ 4 nummer 10 Side 24

Hvis/når Skatteministeren beslutter sig for at fastsætte de nævnte regler, skal vi også her opfordre til, at der forud indledes nærmere drøftelser mellem Skatteministeriet og branchen om dokumentationen/opgørelsesmetoden.

Lovforslagets betydning for raffinaderierne

Bl.a. § 4 nummer 16 – fritagelse for energifgifter og § 4 nummer 25 – ny § 11 – raffinaderiernes undtagelse for energifgifter mm.

Af lovforslagets § 4 nummer 16 fremgår det, at f.eks. raffinaderiernes eget forbrug af mineralolieprodukter er undtaget for energifgifter – helt i overensstemmelse med Energibeskatningsdirektivet. Men det er uklart af lovforslagets øvrige bestemmelser, i hvilket omfang raffinaderierne vil være omfattet af de generelle friholdelsesbestemmelser i forhold til de foreslåede reduktioner af tilbagebetalingen – jf. f.eks. de generelle bemærkninger til lovforslaget afsnit 2.3.

Hvis en større del af raffinaderiernes energiforbrug pålægges energifgifter i forhold til i dag, vil de blive stillet dårligere i konkurrencen med deres internationale konkurrenter.

For de to danske raffinaderier – Shell i Fredericia og Statoil i Kalundborg – gør det sig gældende, at de konkurrerer på det internationale oliemarked med raffinaderier i Skandinavien, det øvrige Europa, Mellemøsten og den amerikanske vestkyst. Det internationale oliemarked er karakteriseret af stor gennemsigtighed med reference til cargomarkedets prisnoteringer. Disse påvirkes af forsyningssituationen og aktørernes forventninger til markedet. De danske raffinaderier har ingen mulighed for at påvirke prisfastsættelsen og kan derfor ikke overvælde en evt. øget energiomkostning på vareprisen.

Af samme grund har EU-Kommissionen i det nye kvotahandelsdirektiv fastslået, at de europæiske raffinaderier skal tilgodeses som virksomheder "i international konkurrence" i forbindelse med tildelingen af CO₂-kvoter i det kommende kvotehandelsssystem.

Dertil kommer, at de danske raffinaderier hører til blandt de mest energieffektive raffinaderier i verden.

Endelig kan raffinaderierne - alene på grund af afgifterne – blive tvunget til at ændre på nuværende "energisammensætning" eller skrinlægge fremtidige energioptimering – med øget energiforbrug og CO₂-udslip til følge – helt i modstrid med intentionerne bag lovforslaget og regeringens klima- og energipolitik.

Til eksempel modtager Statoil raffinaderiet i Kalundborg store mængder spildvarme i form af damp fra Asnæsværket i Kalundborg til "tung proces". Hvis spildvarmen fremover pålægges en afgift på 15 kroner/GJ, kan det betyde, at det - alene på grund af afgiften - bliver urentabelt at aftage denne spildvarme. Konsekvensen kan derfor blive, at raffinaderiet fremover vil producere varmen selv (og dermed i henhold til Energibeskatningsdirektivet bliver fritaget for afgiften). Men det vil betyde et højere CO₂-udslip og en dårligere total energidnyttelse.

På sigt kunne det af CO₂-hensyn være hensigtsmæssigt for raffinaderierne at omlægge deres energiproduktion fra afbrænding af egen fuelolie til naturgas. Men en eventuel energifgift på raffinaderiernes forbrug af naturgas, kan forhindre en sådan omlægning – i modstrid med intentionerne bag lovforslaget og regeringens klima- og energipolitik.

Det samme vil gøre sig gældende i de tilfælde hvor overskydende raffinaderigas – der af sikkerhedsmæssige hensyn skal afbrændes – f.eks. udnyttes til produktion af fjernvarme/overskudsvarme. Hvis denne produktion pålægges afgifter, kan det betyde, at afbrændingen af raffinaderigassen sker uden udnyttelsen af overskudsvarmen.

Vi finder det derfor afgørende, at de danske raffinaderier ikke stilles konkurrencemæssigt dårligere end deres internationale konkurrenter, og at de kommende energiafgifter for erhvervene lempes for raffinaderierne – eller de på anden vis kompenseres herfor – på linje med lempelser, der er foreslået for andre energitunge og konkurrenceudsatte virksomheder.

Giver vores kommentarer anledning til spørgsmål eller behov for en uddybning, kan undertegnede kontaktes, ligesom vi gerne deltager i et møde for en uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Michael Mücke Jensen

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 320
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Skatteministeriet
pafgt@skm.dk

Sagsnr. 09-974
Vores ref. HBØ/sjø

Den 27. april 2008

Bemærkninger til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet mv.

LO vil i forbindelse med lovforslaget om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love gøre nedenstående synspunkter gældende.

Lovforslaget medfører en forhøjelse af en lang række energiafgifter. Samtidig gennemføres en generel indeksering af energiafgifterne, således at de også efter 2015 følger den almindelige prisudvikling. Den sidste del af lovforslaget udgør den absolut største andel af afgiftsforhøjelsen. Ud af et samlet varigt provenu på 18,7 mia. kr. udgør denne del 14,5 mia. kr., svarende til 78 pct.

Ifølge skatteministeriets egen vurdering vil lovforslaget pålægge erhvervslivet ekstra afgifter på 7,2 mia. kr., mens husholdningerne vil blive ramt med en afgiftsforhøjelse på 11,5 mia. kr.

En forhøjelse af energiafgifterne vil have størst betydning for økonomien i de dårligst stillede familier. Afgifter på el og varme udgør således en større andel af indkomsten for de lavest lønnede. I forbindelse med en forhøjelse af afgifterne er det derfor vigtigt, at de medfølgende skattelettelser har en klar social profil. Det er der desværre ikke taget hensyn til i den skattereform, som forhøjelsen af energiafgifterne er en del af. Skattereformen sikrer således massive skattelettelser til de bedst stillede, mens overførselsmodtagere og lavtlønnede kun får begrænset glæde af skattelettelserne. De bedst stillede vil således opnå en fremgang i den reale disponible indkomst finansieret af de dårligst stillede.

Det oprindelige lovforslag omkring energiafgifterne indeholdt en betydelig forhøjelse af energiafgifter pålagt erhvervene. For at sikre mod udflytning af arbejdspladser friholdes mineralogiske processer, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer mv., hvilket er i overensstemmelse med EU's energibeskatningsdirektiv. Derudover sættes energiafgiftssatsen for gartnerier og landbrug til 1,25 kr. pr. GJ, hvilket svarer til EU's minimumssats.

I den første tekniske høring blev det oprindelige lovforslag kritiseret for at ramme energiintensive konkurrenceudsatte virksomheder relativt hårdt. I lovforslaget er der lagt op

til en indfasning af disse energiafgifter, således at de først træder i kraft i 2012. Det er samtidig aftalt blandt forligsparterne, at gennemføre en undersøgelse af de energiintensive virksomheders konkurrenceforhold.

LO mener ikke, at energiafgifter pålagt energiintensive erhverv med en høj eksport vil gavne miljøet, som det ellers var hensigten. Energiafgifter pålagt virksomheder med en høj eksport vil alene lede til udflytning af arbejdspladser og dermed give anledning til højere ledighed i Danmark. Samtidig vil udflytning af arbejdspladser til lande med mere lempelige generelle miljøregler give anledning til et dårligere miljø globalt.

Det er derfor vigtigt, at undersøgelsen af de energiintensive erhverv sker med dette for øje, og at virksomheder med en vis eksportandel, som ikke har mulighed for at vælte afgifterne over i prisen, bliver friholdt for afgiftsforhøjelser.

Bemærkningerne er afgivet med forbehold for godkendelse i LO's styrende organer.

På vegne af LO's Daglig Ledelse

Harald Børsting

Livette Høgaard

Skatteministeriet
Att.: Jens Peter Licht
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Svar sendt pr. e-mail til: pafgift@skm.dk

Dir.: 43 66 03 13
E-mail: lg@veks.dk

Dato: 27. april 2009
Jour. nr.:
Ref.: LG/sn

Vedr.: VEKS – Høringssvar – Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love.

Den 20. april 2009 udsendte Skatteministeriet – J. nr. 2009-231-002 – "Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v. og forhøjelse af affaldsafgiften). Lovforslaget indeholder de ændringer i energiforforskrifterne, der er nødvendige som udmøntning af den del af aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om *Forårspakke 2.0.*, der vedrører energiafgifter.

VEKS kan fuldt ud tilslutte sig det overordnede politiske ønske om at formulere en grøn skattereform. Endvidere er det næppe til diskussion, at det at pålægge afgifter på energiområdet naturligvis må have to formål - skal dels afgifterne fremme de klima- og energipolitiske målsætninger, dels skal de skaffe provenu til staten.

Det må derfor forudsættes, at nedenstående kriterier har indgået i forarbejderne til det fremsendte lovudkast, når målet er at formulere en grøn skattereform:

- Føre til mindre udledning af CO₂ og andre klimagasser.
- Fremme konvertering fra fossil til vedvarende energi.
- Fremme konvertering fra individuel opvarmning til klimavenlig fjernvarme, hvor det er samfundsøkonomisk fornuftigt.
- Fremme investering i energieffektive anlæg.
- Provenu til staten.

Understøtter Forårspakke 2.0 så alle de politiske målsætninger om en grøn skattereform?

Desværre nej - kun statens provenu er sikret, mens de klima- og energipolitiske målsætninger ikke kan efterleves.

Især for Hovedstadsområdet understøtter Forårspakke 2.0 ikke de klima- og energipolitiske målsætninger om en grøn skattereform på følgende punkter:

- På de centrale kraftvarmeværker i Hovedstadsområdet er varmeleverancerne prissat efter individuelle aftaler, der bl.a. beskriver, hvordan og hvornår fordelene ved den kombinerede el- og varmeproduktion skal deles mellem el- og varmesiden. Disse aftaler var beslutningsgrundlaget for milliardinvesteringer i eksempelvis Avedøreværkets blok 2, damptunnelen under Københavns havn samt konverteringen af det københavnske dampnet til vandnet. Den umiddelbare konsekvens af Forårspakke 2.0 for Avedøreværket, blok 2 vil eksempelvis være, at den periode, hvor varmesiden kontraktmæssigt har den fulde fordel af samproduktionen af el og varme reduceres fra 12 år til 10 år med deraf følgende væsentligt stigende varmepriser allerede fra den 1. januar 2010.
- Indførelse af en fast varmevirkningsgrad på 125 %, der er lavere end den reelle, vil øge afgiftsbetalingen væsentligt for nogle anlæg. Endvidere vil en fast varmevirkningsgrad, der er lavere end den reelle, reducere det afgiftsmæssige incitament til energieffektiv produktion. Det betyder eksempelvis, at fokus på reduktion af temperaturniveauet i fjernvarmesystemer reduceres, da det økonomisk vil være attraktivt at drive fjernvarmesystemerne ved et højere temperaturniveau med en lavere energieffektivitet som følge, end hvad, der teknisk er nødvendigt.
- En fast varmevirkningsgrad, der er lavere end den reelle samt det forhold at der sker væsentlige ændringer i forudsætningerne for prissætning af varmeleverancer fra Avedøreværket, blok 2, betyder en årlig prisstigning for et fjernvarmeforsynet parcelhus i Hovedstadsområdet på op til kr. 1.500 fra den 1. januar 2010. Dette skal sammenholdes med, at den tilsvarende prisstigning for en kunde med individuel naturgasfyring vil stige omkring 600 kr./årligt. Om niveauet for årlig prisstigning skal være kr. 600,- eller kr. 1.500,- er ikke den grundlæggende problemstilling.

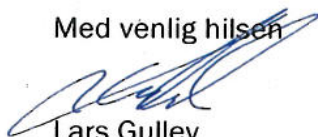
Problemstillingen er, at fjernvarmens konkurrencesituation over for individuel naturgas udhules markant, hvorved det bliver meget vanskeligt at efterleve forventningen fra Klima- og energiminister Connie Hedegaard om at konvertere individuelle naturgaskunder til miljørigtig fjernvarme. Alene i VEKS' forsyningsområde er et potentiale for konvertering fra individuel naturgas til fjernvarme på 5.500 TJ. En konvertering af dette varmebehov til fjernvarme vil give en årlig reduktion i CO₂-udledningen i de 11 Vestegns kommuner samt Køge på 165.000 tons, samt at en tilsvarende mængde flyttes fra det individuelle til det kvotebelagte område.

Selv om det er miljømæssigt og samfundsøkonomisk fornuftigt at konvertere individuel naturgas til fjernvarme, vil denne proces kun have fremdrift, hvis det brugerøkonomisk er attraktivt. En svækkelse af fjernvarmens konkurrencesituation i forhold til individuel naturgas, vil reducere interessen for at konvertere – og i værste fald stoppe processen. Konsekvenserne vil dels være en manglende reduktion i CO₂-udledningen og dels forhindre, at CO₂-udledning fra individuelle kunder "kommer ind under CO₂-kvote regimet".

Sammenfattende kan anføres, at en afgiftsberegning for de centrale kraftvarmeværker, der tager udgangspunkt i en fast, fiktiv varmeeffektivitetsgrad ikke giver de nødvendige incitamentter til energieffektiv produktion, ikke sikrer en hurtig konvertering fra individuel naturgas til miljøvenlig fjernvarme og ikke respekterer beslutningsgrundlaget for væsentlige milliardinvesteringer i Hovedstadsområdet fjernvarmesystemgiver.

Sidstnævnte problemstilling kunne løses ved at etablere en overgangsordning for Avedøreværket, blok 2, der respekterede indgåede aftaler.

Med venlig hilsen

Lars Gullev
Direktør

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Svar sendt pr. e-mail til: pafgift@skm.dk

23-04-2009
J.nr.: 260300/13495
ITM/ITM

Bemærkninger til lovforslag vedr. Forårspakke 2.0

Skatteministeriet har den 20. april 2009 sendt forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne mv...) i høring med frist for bemærkninger den 27. april 2009.

Centraalkommunernes Transmissionsselskab I/S, CTR, skal hermed fremkomme med flg. bemærkninger til lovforslaget:

Forslaget indebærer bl.a., at centrale kraftvarmeværker fra 2010 afgiftspålægges ud fra en fast varmekoefficient på 125%, hvor afgiften hidtil har fulgt den kontraktmæssige fordeling af brændslet til hhv. el- og varmeproduktion.

I Skatteministeriets bemærkninger mv. nævnes forslaget som en ens beskatning af central og decentral kraftvarme, og hensigten skulle være at fjerne en "nuværende forvridding" mellem varme produceret på centrale og decentrale kraftvarmeværker.

Indledningsvist skal CTR anfægte, at en ens regulering resulterer i en afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, idet de centrale og decentrale kraftvarmeværker såvel designmæssigt som driftsmæssigt er forskellige.

De decentrale kraftvarmeværker i Danmark er designet som modtrykanlæg, der i enhver driftssituation har et fast forhold imellem el- og varmeproduktionen, dvs. også fast varmekoefficient, hvorimod de centrale kraftvarmeanlæg i hovedsagen

Centraalkommunernes
Transmissionsselskab I/S

Stæhr Johansens Vej 38
2000 Frederiksberg
Tlf. 3818 5777
Fax 3818 5799
E-mail: ctr@ctr.dk
www.ctr.dk

er udtagsværker, og driften af disse anlæg resulterer i en varierende varmeeffektivitetsgrad, afhængig af elproduktionen på driftstidspunktet.

Udbygningen med fjernvarme i de centrale kraftvarmeområder er sket på grundlag af denne realitet, dvs. elproduktion er det primære produkt, og samproduktion med varme sker i den grad, det er muligt og rentabelt. Varmeproduktionen er således traditionelt anset for at være overskudsvarme - et marginalt produkt til elproduktionen.

Investeringen i varmedelen på kraftværkerne og i de store transmissions- og distributionssystemer er derfor sket og sker under forudsætning af, at varmeselskabet, og dermed varmekunderne, får tildelt en væsentlig del af den økonomiske fordel ved kraftvarmeproduktionen i en årrække. Det modsvarer, at et givet værk kan producere en vis mængde elektricitet, og med et relativt lille tilskud af brændsel kan der samproduceres varme med denne elektricitet. Hvis varmeaftaget ikke var til stede, skulle elektriciteten produceres med et relativt større brændselsforbrug, og udbygning af et fjernvarmenet er derfor forudsætningen for en brændselsbesparelse ved samproduktionen.

Afgiftsbetalingen har hidtil respekteret de økonomiske forudsætninger, som ligger til grund for de store brændselsbesparelser, som fjernvarmenettet er en forudsætning for at opnå.

I modsætning hertil er de decentrale kraftvarmewærker designet til at forsyne et fjernvarmeområde, der ofte i hovedsagen var udbygget og blev forsynet fra et fjernvarmewærk uden kraftvarmeproduktion. I disse områder blev varmeproduktionsanlæggene erstattet af kraftvarmewærker, og elproduktionen blev ved fastlæggelsen af de økonomiske forhold betragtet som det sekundære produkt, hvorfor både kontrakter og afgiftsbetaling blev fastsat i forhold til denne realitet.

De økonomiske forhold er både for de decentrale og de centrale kraftvarmewærker tilrettelagt under hensyn til denne forskellighed, og hvis afgiftsbetalingen fremover sker efter en ens fastlagt varmeeffektivitetsgrad, vil det nok indebære en administrativ ensretning, men ikke en afgiftsmæssig ligestilling.

I brev af 20. marts 2009 fra CTR, KE og VEKS til skatteministeren, klima- og energiministeren og de relevante ordførere er der gjort rede for, hvilke meget selektive og omkostningstunge konsekvenser forslaget vil få for varmekunderne i hovedstaden. Virkningen er særlig grel vedr. blok 2 på Avedøreværket, hvor

varmesidens deltagelse i og betaling for etableringen af værket var baseret på, at den brændselsbesparende kraftvarmefordel tilfalder varmesiden frem til 2012. Hvis afgiftsbetalingen ikke følger den aftalte brændselsfordeling, som var den økonomiske betingelse for varmesidens deltagelse i projektet, vil projektet og dermed varmemeforbrugerne blive straffet for på et tidligt tidspunkt at have investeret i meget store brændselsbesparelser og positive miljøeffekter. En vedtagelse af lovforslaget vil hermed fjerne et med rette forventet økonomisk grundlag for dette projekt.

I tillæg til dette urimelige forhold vil forslaget om en fast virkningsgrad på 125% som grundlag for afgiftspåligningen etablere uheldige incitamentter i fjernvarmeforsyningen på et tidspunkt, hvor det er særdeles vigtigt at fastholde og udbygge fjernvarmeforsyningen for at understøtte bestræbelserne på at opnå de størst mulige CO₂-reduktioner. Det forventes, at afgiftsstigningen i København vil betyde en merudgift for en gennemsnitshusstand på o. 1500 kr. om året, og for de eksisterende fjernvarmekunder kan dette give incitament til at modgå prisforhøjelsen ved at etablere supplerende individuelle løsninger, mest nærliggende solvarmeanlæg og brændeovne. Dette vil i bedste fald samfundsøkonomisk være en uhensigtsmæssig investering i CO₂-fortrængning i værste fald desuden medføre uheldige miljømæssige konsekvenser.

I forhold til bestræbelserne på at udvide fjernvarmeområdet vil den øgede afgiftsbyrde derudover forrykke incitamentet til at inddrage nuværende naturgasforsynede områder i fjernvarmesystemet og dermed forringe og forsinke muligheden for at fortrænge fossile brændsler. Som eksempel vil en påtænkt udbygning med fjernvarme i Gladsaxe Kommune med de nuværende brændselspriser være samfundsøkonomisk særdeles positiv, men brugerøkonomisk på vippen. Øges fjernvarmeprisen som følge af en vedtagelse af forslaget, vil der næppe være grundlag for disse af klima- og energiministeren anbefalede projekter.

Generelt set vil en afgiftspåligning efter en fast virkningsgrad i de centrale kraftvarmeområder ydermere stort set fjerne incitamentter til brændselsbesparelser, fordi afgiftsbetalingen vil udgøre mere end halvdelen af brændselsomkostningerne.

Samlet set skal CTR derfor anføre, at afgiftspåligning efter en fast fiktiv virkningsgrad for de centrale kraftvarmeværker vil være grundlæggende uhensigtsmæssig, både fordi princippet ikke afspejler de faktiske forhold i de centrale kraftvarmeområder, og fordi der rykkes på økonomiske balancer, som der er investeret i tillid til. Skulle der alligevel vedtages lovgivning herom bør tid-

ligere specifikke beslutningsforudsætninger i det mindste respekteres, således at der etableres overgangsordninger, hvor dette er påkrævet, herunder i hovedstadsområdet for Avedøreværkets blok 2 og H.C. Ørsted Værkets blok 8.

Med venlig hilsen

Inga Thorup Madsen
Adm. direktør
CTR I/S

Skatteministeriet
pafgft@skm.dk

Islands Brygge 26
Postbox 1990
2300 København S
tlf. 33 93 20 00
fax 33 32 01 74
hvr@hvr.dk
hvr.dk

23. april 2009

Vedr. forslag til Lov om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat) (jeres j.nr. 2009-231-0022)

Håndværksrådet støtter overordnet set den foreslåede skattereform, som fornuftigt – og i rimelig afbalanceret form – nedsætter skatten på arbejde, og som samtidig er underfinansieret i de kommende år på et niveau, som vi på nuværende tidspunkt finder passende konjunktursituationen taget i betragtning.

Håndværksrådet mener, at forslaget om at stramme energiafgifterne er en af de mest problematiske i forårspakken. Vi er enige i, at højere energiafgifter i et vist omfang kan være med til at finansiere lavere skat på arbejde. Men energiafgifterne er i international sammenligning relativt store i Danmark, og derfor vil selv mindre stigninger ramme især de eksporterende erhverv, som i forvejen er hårdt ramt af de nedgående konjunkturer.

Håndværksrådet finder det derfor positivt, at regeringen og Dansk Folkeparti har indgået aftale om en langsommere indfasning af de stigende afgifter, så de først er fuldt indfasede i 2013. Der er dog stadig tale om væsentlige stigninger i mange produktionsvirksomheder, og regeringen bør derfor øge fokus på, hvordan også små og mellemstore virksomheder kan få adgang til den nødvendige rådgivning om realisering af potentielle energibesparelser.

Vi finder det forståeligt, at regeringen vil undersøge de energitunge virksomheders konkurrenceevne i 2012, men vi mener, at også brancher med et mellemstort energiforbrug bør få deres situation vurderet. Det gælder fx slagtehus og slagterierne samt mindre metal og maskinindustrivirksomheder.

Håndværksrådet kan acceptere stigningen i rumvarmeafgiften, og at der pålægges afgift på køling af rum af hensyn til mennesker og maskiner. Det er dog ikke helt klart, hvornår noget her er proces, og hvornår det er rumvarme, og det må overvejes, om dette kan præciseres bedre.

Håndværksrådet kan også acceptere den fortsatte indeksering af energiafgifterne efter 2015.

Med venlig hilsen

w06361

Afdelingschef i Håndværksrådet

